

Nola bultzatu CDC, horra gakoa

Xabier Letona

@xletona

AURRERATUKO dut bihotzak eta bu-ruak une honetan eskatzen didatela Kataluniako Parlamentuan CUPEk Artur Masen aldeko botoa ematea. Ibarretxe Planaren garaian Batasunak planaren alde serio egitea eskatzen zidan bezala. Indar metaketari begira bistan da ez zuela serio egin bere alde, baina baiezko boto batzuekin ahalbideratu zuen Eusko Legebiltzarrean plana ateratzea. Inork ezingo zuen esan berak bidea oztopatu zuenik, baina emandako sostengua hutsala zen, horrela Madrilgo Kongresuko paretaren aurka zihoalako lehenik eta euskal gizarteko trenbide itsura ondoren. Eta hala izan zen.

» **Arazoa larriago izango da eztabaida honen atzean dagoen mamia ezker abertzalearen ildo politikoa bera bada**

Denborarekin dena askoz hobeto ikusten da, jakina. Gaur egunetik begiratuta, argi ikusten da EAJko sektore zabal eta nagusiek zein lasai hartu zuten arnas planaren hondoratzearekin. 2015etik aztertuta, ulertezina egiten da Juan Jose Ibarretxe lehendakariak bakardadean egindako bidea. Bakardadea orain ikusten da, aldiz, orduan lidergoaren gorenean bere alderdia eta euskal gizartearen zati handi bat atzean zuen lider sendoa islatzen zen gizartearen ispiluan, zilegitasunez eta irmotasunez gainezka.

Bere alderdia ezagutzen zuenez, Juan Jose Ibarretxek nahiago izan zuen EAJ barruan borrokatu baino, independentziaren *think tank* bat eratu eta gizartean eragin. Magia eta ikerkuntza ez datozela oso bat jakingo du lehendakari ohiak, baina Eusko Legebiltzarreko ponentzian 2030erako independentzia aurreikusi zuen Katalunia eta Euskal Herrirako. Aitortu behar zaio, hala ere, duintasunez jakin izan duela ihes egiten ate birakarietatik. Bere Estatutu Berriaren mikroipuna halakoa izan liteke: Ibarretxek ezin izan zuen, EAJk ez zuen nahi izan eta ezker abertzaleak ez zuen asmatu.

ETA CUP-EKOEK, nola demontre ikusiko dute Masi Generalitateko atea ixtearen jokaldia 10 urte barru? Inork ez daki. Urtarrilaren hasiera arte ez da guttiz jakingo, baina *Mas edo Març* horretan hauteskunde usain sarkorra barreiatzen ari da Katalunian. CUPEk eta JxSíik aitor-tua dute jada, eszenatokirik txarrena hauteskundeak errepikatzea litzatekeela, baina ez da oso sinesgarria, bestela badirudi logikoena adostasuna lortzea litzatekeela. Lehendakaria eta bere gobernua adosteko gai ez badira, nola sinetsiko du herritarrak independentziarako bide-orria adosteko gai izango direnik?

Korapilo honetan egon daitekeen klabe garrantzitsuetako bat honakoa da: CDC oso ukitua egon arren, ea bere bizkarrezurra nola sentitu den orain arte egindako bideaz. Azken urteetan egon den zalantza nagusia izan da Mas noraino iristeko gai izango zen: orain arteko aurreikuspen guztiak gainditu ditu, duda barik. Eta gakoetako bat honakoa da: ea nola akuilatzen den gehiago CDC-

ren mundu hori, Mas aurrera bultzatuz ala Mas baztertuz.

CDCn gaia oso argi balute, ordezko bat jarriko lukete eta kito: hurrengo hauteskundeetan egoerak okerrera egiteko arriskua saihestuko litzateke. Egunotan egiten ari den apustua irabaziko luke orduan CUPEk. Baina, posible den bezala, CDCren baitan dena hain argi ez balego? Orduan hemendik hamar urtera iraganez hanka sartze hartaz arituko dira CUPen.

PRESOEN gaiak jarraitzen du izaten eztabaidagai ezker abertzalean, joan den azaroaren 28an Bilbon egindako manifestazioak erakutsi duen legez. Ez dago zalantzarik 2011n Estatuak presoekiko gutxieneko neurri humanitarioak hartu izan balitu, eztabaida ez litzatekeela orain berbera. Baina ez da halakorik gertatu eta urduritasuna barreiatzen ari da han-hemenka. Estatuak bazekien halakorik gerta zitekeela eta karta horrekin jokatzeko ari da, pertsonak eta haien eskubideak konplexu etikorik gabe erabiliz. Esan dezagun argi, Estatuaren indarkeria erabiliz. Egoera horretan, eztabaidarik ez izatea litzateke deigarriena. Testuinguru horretan, espetxetik atera berri den Jesus Mari Zalakainek *Berrian* esandakoak ez dira txarrenak iparrorratz gisa: "Gakoa da jarraitzea, bilerak egiten, manifestazioak, eskariak, ahal den guztia". Eztabaida hori kudeagarria da.

Arazoa larriago izango da eztabaida honen atzean dagoen mamia ezker abertzalearen ildo politikoa bera bada, helburu eta bitartekoak tartean direla. Bere gora-beherekin, baina balore handizat jo izan da ezker abertzale osoak batera amaitu izana borroka armaturaren bidea. Hala ote da? ■